ipsi tamen nequaq̄ sunt penis hereticorū plectendi/nec infamia notādi. sicut apud scholasticos theologos in preclara vniuersitate parisieñ. frequēter obseruatur. quos protestatio generalis ⁊ ꝯditionalis reuocatio iuuit/ad hoc ne de pertinacia notarent̄ iuncta humilitate qua protinus reuocant errorē nedū cōditionaliter sed absolute/q̄ reuocatio sufficit magistris ad purgatiōez nec ab actib⁹ studij legittimis exercēdis vl̄ consequēdis reuocātes obinde repellūtur

Consideratio. xii.

Protestatio generalis/aut cōditionalis reuocatio/nō obstat quin sic protestās aut reuocans dici possit suspectus de heresi. qñq̄ leuiter. qñq̄ vehemēter. aliqñ violēter. Patebit hec consideratio ꝑ p̄cedētes. si docuerim⁹ q̄s est dicēdus de heresi vel leuiter vel vehementer vel violenter suspect⁹. Et hoc alias latiori sermone declarauim⁹/nūc sūmatim repetatur. Itaq̄ suspitio leuis ꝓuenit ex signis exterioribꝫ opeꝝ vel v̄boꝝ. ex quibꝫ cognitis accipit̄ ꝯiectura q̄ cōcludi pōt nō q̄dez frequēter. sed raro seu ꝯtingēter. vt in paucioribus/q̄ talia agēs vel dicēs est hereticus. Itaq̄ ꝯsequētia leuis est ⁊ thopica. sicut arguerem⁹. Petr⁹ nō venit ad ecclesiaz in solēnitate natiuitatis btē Marie virginis ergo nō bñ sentit de ea. vel sic Petrus assumit nomē dei frequenter inuanū. deierās et negās eū. ergo nō bene credit de eo. Porro vehemēs suspitio prouenit ex signis exterioribꝫ opeꝝ vel verboꝝ. ex q̄bus cognitis accipit̄ argumētū ꝯcludēs frequēter ⁊ vt in pluribꝫ. q̄ talia agēs vel dicēs est hereticus. vt si q̄s neget explicite. palam. ⁊ publice ea q̄ debet ex officio scire pl⁹ q̄ alij q̄uis possit in rei veritate negatio talis ex ignorātia ꝓuenire. vel animi leuitate: non ex heretica prauitate. Dicim⁹ demuz suspitionē esse violētā q̄ sumit̄ ex signis exterioribꝫ opeꝝ vel verborū. ex q̄bꝫ cognitis concludi solet efficaciter ⁊ vt semꝑ/q̄ talia agēs vel dicēs est heretic⁹/quēadmoduz si q̄s p̄dicet publice q̄ xp̄s nō fuit ver⁹ deus. q̄ de⁹ nō est diligēdus sup oīa/q̄ licitū est passim hoīes occidere sic̄ bestias. q̄ iuramēta nō sūt tenēda. aut si patēter adoret sepulcrū Machometi. vl̄ si deferat habituz iudeis appropriatū. nō quidē ioco faciēs hoc/sed serio. Cōstat nēpe q̄ possibile est talia facientem vel agentem tenere veraciter interius fidē catholicā. sicut de salomone idolatrante. et de marcellino idolis sacrificante/dicunt multi/q̄ neuter eoꝝ fuit hereticus in mente. Nihilominus ecclesia de exterioribus iudicans non de occultis/arguet in talibus violentā presumptionez et s̄m eam feret iudiciū. Exemplo salomonis de meretricibus. i. Regū. iij. et hoc nisi talis violenter suspectus se legitime purgauerit. allegando vel ignorantiam vel timorem. vel fictionē. vel aliquid huiusmodi/paratū corrigi se demonstrans. Quo circa patet valere plurimū circa suspitiōes huiuiusmodi assumendas pro argumētis considerare consuetudines patriarum locorum temporum. personarum. modos ⁊ indicia. Euenit quippe q̄ verbum vnum dabit suspitionem heresis in vno loco vel in vna persona. quod in alio loco vel persona nihil reputabitur. Exemplum de negantibus et despicientibus deū quotidianis verbis in certis ꝑtibꝫ q̄d̄ in alijs ꝑtibꝫ multꝫ horridū iudicaret̄ ⁊ heresi proximū.

Has interim consideratiōes duodecim posuisse velut in trāscursu suffecerit. xxix. mensis octobris anni M. cccc. xv. in ciuitate Constañ. vbi sacrū agebatur generale concilium. prestante eo qui est deus benedict⁹ in secula Amē

Finit

Sequuntur. xii. cōderationes s̄m totidem signa quibus solet aliquis de pertinacia notari vel cōuinci. circa materiam heretice prauitatis. premittendo qualis sit pertinacie diffinitio vel ratio.

Pertinacie propria ratio que errantem in fide seu hereticantem efficit hereticum. consistit in deprauatione voluntatis per sup̄biam. aut aliud officium. dum non vult errans cauta solicitudine querere veritatem aut dum perspecte monstrateq̄ renuit assentire vel errorez dimittere. Dicitur enim pertinax s̄m ysidorum quasi imprudenter tenax. qui persistit in illo scilicet quod deberet dimittere. Ceterum pertinacie signū exterius multiplex inuenitur. Cū quis sustinet ex cōicatiōez vltro. nec pōt se sufficiēter excusare. Et h̄ sumit̄ ex iurꝫ p̄sūptōe.

¶ Alterum dum citatus pro leui/super fi/de etiam suspitione/indicialiter renuit cõparere/vel respondere/z amplius si sit presumptio vehemens aut violenta et hec si/militer oritur ex iuris fictione ¶ Alterum est pertinacie signum/dum quis asserit et defendit errorem/cuius oppositã veritatẽ tenet explicita fide tenere. Tenetur. Inq̃ vel ex publica obseruatione/ vl' ex cõmuni doctrina ecclesie/vel ex officio seu statu suo vel ex informatione sufficiẽti/vel ex natu/rali iudicio rationis/quẽadmodũ quilibet capax ratiõis tenet explicite credere neduz articulos fidei si sit christianus/sed etiam principia legis naturalis/que sunt de pri/mis impssionibus et inscriptiõib indeli/bilibus/vt sũt pcepta decalogi/recepta fm planũ z vsitatũ intellectũ apud oẽs vtẽtes ratione. Non deprauata in quacunq̃ lege ¶ Alterum ptinacie signũ dũ quis veritatem fidei nedũ non querit cauta solicitudi ne/sed declarationez eius impedit ne veni at ad lucẽ/maxime si consiliũ fidei speciale vel generale ꝓter hoc in se vel i suis impe/dit/directe vel indirecte molestat atq̃ per/sequatur ¶ Alterũ ptinacie signũ/dũ quis veritatẽ eccie docẽtes seu determinantes odire se mõstrant/et prose q̃ verbis atq̃ fa/ctis etiam si dicat seu protestetur se velle te nere quod ecclesia tenet vel determinabit/ et q̃ paratus est stare iuri/quia si facta con tradictant hoc ẽ equitas simulata /que du plex est iniquitas/solent etiam quantumli bet heretici taliter protestari/se catholicos esse qõ eos ab heresi nõ excusat zẽ ¶ Alte/rum pertinacie signum /dum quis negat veritatem q̃ prius docuit. vel cõfessus est nec est probabile q̃ sit etiam oblitus/quo/niam fm iura ꝑmo dicto credi debet ¶ Al terum pertinacie signum/dum quis petit declarationẽ veritatis a peritis doctoriby seu iudicibus quedum facta est nihilomi/nus repudiat nulla penitus assignata ra/tione. ¶ Alterum pertinacie signum. duz quis potens cõmouet seditiones /suscitat bella in populis et regnis /ideo quia facta est alicuius veritatis catholice declaratio vel erroris reprobatio zẽ ¶ Alterum per/tinacie signum/duz quis iurat se male mo ri quoniam contra bonorem suum quicq̃ permittere fieri/vel errorem aliquem reuo care. ponit enim obicẽ prime atq̃ veritati ¶ Alterum pertinacie signum. dum quis fouet errantem et defendit iudicialiter vel extra iudicialiter sciens nihilominus. aut scire debens hunc errare. ¶ Alterum perti nacie signum. dum quis non resistit erroribus dum potest et debet/debet inq̃ vel ex officio sicut iudex/vel ex fraternali carita/te sicut vniuersi/ quoniam agentes et con sentientes fm apostolum pari pena puniũ tur/consentiunt autem qui alios dum pos sunt (vt dicit canon) ab errore non reuocãt Deniq̃ ista latius declarat ockam quarta parte primi dyalogorũ fm que signa pote/rit applicatio particulariter fieri zẽ.

¶ Epliciunt duodecim considerationes. fm totidem signa quibus solet aliquis de pertinaciaz notari vel conuinci. circa ma/teriam heretice prauitatis. premittendo q̃ lis sit pertinacie diffinitio vel oratio.

Incipit tractatus

magistri Johannis de Gerson. quomodo et an liceat in causis fidei/ a summo ponti fice appellare/seu eius iudiciũ declinare.

Queritur vtruz hec assertio sit catholica. Tam iure di uinit' promulgato. q̃ eti/am humano / quibus sa/crorum canonum autori/tas innititur. nulli fas est a supremo iudice videlicet apostolica sede seu romano pontifice/iesu christi vicario in terris/appellare. aut illi/us iudicium in causis fidei/ que tanq̃ ma iores ad ipsum et sedem apostolicam defe rende sunt declinare. ¶ Arguitur q̃ sic au toritate sanctissimi domini Martini pa/pe quinti/in sua constitutione ad perpetu am rei memoriam/facta et promulgata in consistorio generali celebrato Constañ. se pto ydus marcij/pontificatus sui anno pri mo. vbi reperitur hec assertio sicut dicitur et videtur in canonuz littera manifeste fun dari.